

LIVE ART DANMARK

Kattegatvej 39
DK 2150 Nordhavn
+45 40980979
info@liveart.dk
www.liveart.dk

Live Art Danmark - Dagbog fra Færøerne.

Foto: Liveart Danmark

Live Art Danmark holdet bestod af: Lars Vind-Andersen, David Sebastian Lopez Restrepo, Henrik Vestergaard og Ellen Friis

Onsdag den 10 februar: *På flyet til Torshavn*

Der går et fly fra København hver anden dag, og det var overraskende fuldt; næsten 200 personer talte vi! Alle havde sikkert en vigtig grund til at skulle afsted. Eller også skulle de hjem. Der var en vis procentdel striktrøjer og fornuftige vandresko ombord! Vi var blevet testet to dage tidligere og håbede

bare, at det samme gjaldt resten af flyet. Færøerne blev netop erklæret corona-fri, så den største risiko er faktisk flyrejsen.

Vi var inviteret af Nordens Hus til at opsætte en særlig Nordisk version af performancespillet *Playing Up*, som vi viste på Copenhagen Contemporary i 2019. *Playing Up* består af 'spillekort', der hver forklarer et bestemt performanceværk. Rekvisitterne til selv at prøve den pågældende performance ligger ved siden af hvert kort, hvis man skulle have lyst til at skrive som Marina Abramovic, sidde i en sæk som Yoko Ono, og så videre.

Kortene er en form for event scores; altså opskrifter på, hvordan man selv kan lave en performance derhjemme. Men i modsætning til de historiske event scores, der er skabt af kunstnerne selv, er disse kort skabt af andre ud fra kendte værker. Til opførelsen i Torshavn har vi tilføjet 12 nye, nordiske værker fra Grønland til Finland og alle lande derimellem.

På Færøerne er livet stadig normalt, og for at undgå coronasmitte opfordres alle tilrejsende til at undgå social kontakt de første 6 dage, indtil man er blevet testet igen. Vi planlagde at bruge noget af tiden på at genskabe andre kunstners performances og scores på video:

I 2018 købte Henrik en kopi af det legendariske *High Performance Magazine* nummer 1. Tidsskiftet var en vigtig del af New Yorks og USAs miljø for performancekunst i sluthalvfjerdserne og rummer beskrivelser af mange glemte performances og kunstnere. I den mere kuriøse ende var der i nummer 1 en kort notits om en performance udført af Chris Burden i 1977:

On or about December 18, 1977, Chris Burden boarded a Concorde enroute from New York to Paris. During the flight Mr. Burden flew a rubber band powered airplane down the aisle, theoretically making his model travel faster than the Air France 's finest. No photo exists of this wonder because the artist was on vacation at the time.

Chris Burden er især kendt for værket *Shoot*, hvor en ven -måske - skød ham i armen. Det virkede ikke som god idé at genopføre *Shoot*, men vi kunne da godt sende en papirflyver ned gennem rækkerne på Atlantic Airways.

På Instagram blev vi kritiseret for at bruge en papirflyver ombord på en Airbus, fremfor et 'rubber powered plane' på en Concorde. Men vores fly fløj nok alligevel hurtigere end Chris Burdens fly, der næppe fløj nogen steder hen. Chris Burden gjorde en dyd ud af at skabe dokumentation, som skabte tvivl om hvorvidt handlingerne faktisk fandt sted. Således også i *Trans-Fixed*, hvor Chris Burden efter sigende lod sig korsfæste til en folkevogn.

Trans-Fixed indgår både i det originale *Playing Up* og i vores version på Copenhagen Contemporary i 2019 og i Torshavn, hvor projektleder Lasse Thorning omsider fandt en lokal, der ville stille sin bil til rådighed for gæsterne til *Playing Up*.

Bilen slap vi altså for at tage med, og Nordens Hus fandt rundt regnet halvdelen af rekvisitterne, mens vi selv medbragte den anden halvdel i otte store kufferter, vi måtte checke ind som odd size.

Om aftenen genskabte Lars ufrivilligt en fortolkning af *Trans-Fixed*, da han naglede sin pegefinger til køkkenbordet med et grillspyd i forsøget på at åbne en flaske rødvin uden proptrækker. Vi *har* dokumentation.

CHRIS BURDEN
TRANS-FIXED (1974)

UD & OMKRING

I én performance fik kunstneren Chris Burden en ven til at skyde sig i armen, og i en anden kravlede han gennem glasskår. Billedet her forestiller et værk, hvor Chris Burden lå på en bil med armene strakt ud. Nogle siger, at han var sømmet fast gennem hænderne.

Der var ikke mange tilskuere til Chris Burdens oprindelige værker, og det er svært at se, hvad der foregår på de grynede sort-hvide fotos af dem. Men der findes utallige historier om, hvad der skete. Måske lavede han dokumentationen utydelig med vilje?

PRØV SELV: Tag skoene af og tjek, at du ikke har noget på, der kan lave ridser. Læg dig på en bil og se op. Pas på - især hvis det ikke er din egen bill! Fortæl folk forskellige historier om det bagefter.

Tag et foto #playingup21

Dag 2: Sebastians kone, Sunniva Gudmundsdóttir Mortensen, inviterede os på vandretur ved Kirkjubæjar.

En anden kunstner, vi holder meget af, er Alison Knowles. Vi har brugt hendes event scores siden 2017, hvor vi viste vores *VIRAK revy* i Cameroun. *VIRAK revyen* er en performancerevy på 45-60 minutter, som kombinerer en række forskellige event scores, der opføres både med og for publikum.

Shuffle fra 1961 har vi tidligere opført på Lindholm Scenen ved Nykøbing Falster. En gæst fortolkede den, som når han moppedede gulv derhjemme...

The performer or performers shuffle into the performance area and away from it, above, behind, around or through the audience. They perform as a group or solo: but quietly.

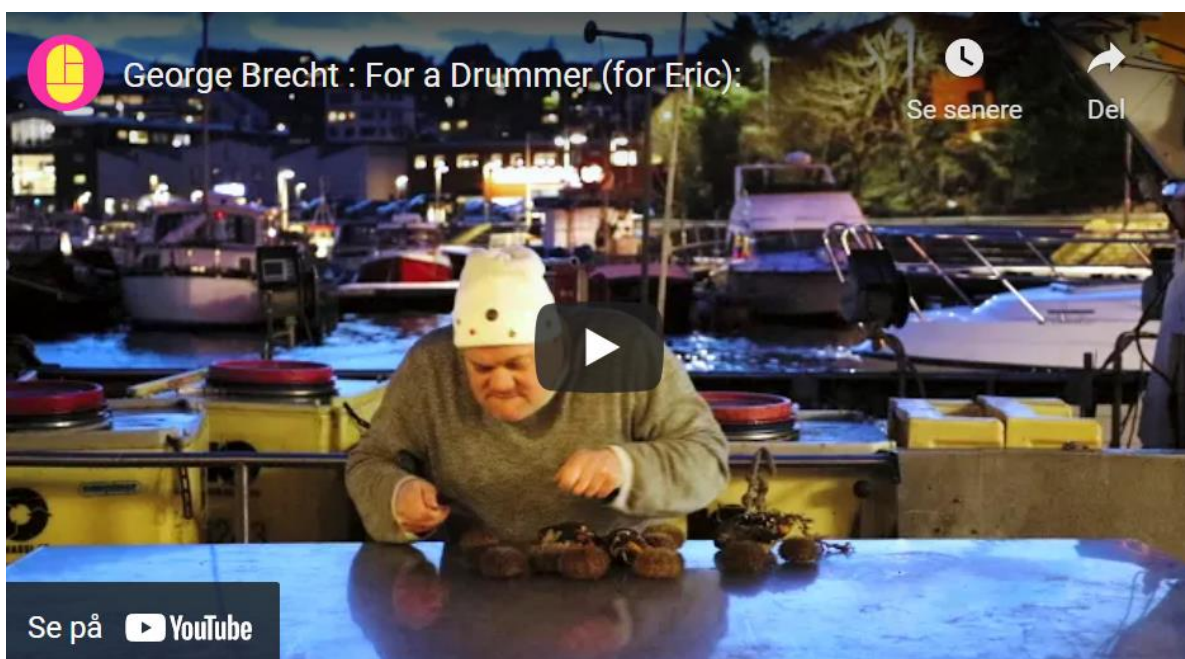
Alison Knowles' event scores er ofte meget simple, så det er vigtigt at overveje præcis, hvordan man vil realisere dem og hvorfor. I Kirkjubøur skinnede solen, og jorden var dækket af sne; helt usædvanligt for Færøerne, der ellers har evigt efterårsvejr. Så her blev det en sneshuffle:

Dag 3: Søpindsvin og Hestemuslinger

Færøerne har under 50.000 indbyggere, så alle kender nogen, der ligger inde med et lammelår eller lige har været ude at fiske. Sunniva kunne fremskaffe levende søpindsvin og hestemuslinger direkte fra en dykker. Henrik brugte dem i sin reenactment af *Georg Brecht: For a Drummer (for Eric)* fra 1967:

Drum on something you have never drummed on before. Drum with something you have never drummed with before.

Selvom Henrik havde banket på maden, smagte den fint. Vi åbnede en flaske psykoanalytisk hvidvin (af mærket 'Carl Jung') uden yderligere drama.

Dag 4: Feather Dusting

Vejret var dårligt, selv efter færøske forhold, og vi blev inde hele dagen. I *High Performance Magazine Nummer 2* fandt vi en score af Lena Rivkin, som Ellen fortolkede:

Dag 5: Demonstration

Færøernes rå vandrette og lodrette flader ligner allerede malerlærreder, og der hænger grønne og brunlige malerier over alt; også i det hus, vi havde lejet. Vi tog tre af malerierne med på en udflugt for at opføre endnu en klassiker; denne gang af den svenske Bengt af Klintbjerg (1965):

Arrange a demonstration march with flags. If it is a sunny day with light blue sky, the flags shall be light blue. If the sky is white, the flags shall be white. Gray sky: gray flags.

...mon det skinner igennem, at vi for nylig har guset Monty Pythons Flying Circus

Mange af de allerførste performancescores fra slutningen af 1950'erne kunne være næsten kryptisk simple. Lav en salat. Tænd en tændstik. De satte en ramme omkring enkle hverdagshandlinger og opfordrede læseren til at tænke over, hvorfor det var kunst, eller hvordan det kunne blive det.

På hjemmesiden 1000scores.com kan man finde eksempler på nutidige performancescores og eventuelt selv bidrage. Det er måske fortsat et format, hvis primære scene er indersiden af læserens hoved.

Dag 6: På fri fod!

Efter endnu en negativ test fik vi omsider lov til løbe frit omkring! Det var meget en nøgen følelse at gå i butikker uden mundbind. Vi var i et shoppingcenter! På restaurant om aftenen! Der var folk overalt!

Vi rykkede ind i Nordens Hus/ Norðurlandahúsið, hvor vi lånte scenen til nogle mere samtidige scores. I det første bind af *Emergency Index* fandt vi en score af Panoply Performance Lab & Thingy fra 2012: *Time: A Complete Explanation in Three Parts*. Sebastian fortolkede en af de tre dele:

"Violence, a lecture on violence that involves audience members throwing things at the lecturer."

Dag 7: "Hver gang jeg åbner munden, kommer der vand ud, og det gør det svært for mig at tale".

Syvendedagen brugte vi på at installere 24 værker overalt i det smukke Nordens Hus, der føjer sig ind i landskabet i forskellige niveauer med græstage og med organiske og varme former i træ og sten indenfor.

Da udstillingen var næsten færdig, havde vi et øjeblik, hvor vi kunne rekonstruere endnu en performance; denne gang efter et værk af Mathias Kristersson. Videoen blev desværre ikke god, men sidste sommer i Gentofte opførte vi den også:

Dag 8: Pigerne fra Nam X

Nam X er et 10.klasses tilbud på Færøerne, hvor man kan følge en bestemt linje; fx sport eller musik. Vi skulle samarbejde med kunstklassen, der bestod af 15-20 piger på 16-17 år. De havde ikke haft meget kunst i grundskolen, fik vi at vide, og vidste ikke noget om performancekunst.

Vores opgave var altså at give dem et crash course i performancekunst på 2 dage, og samtidig klæde dem på til at være guider, der kunne engagere de besøgende til tre dages *Playing Up* performancefestival.

De viste sig at være både dygtige og søde. Vi fortalte kort og generelt om performancekunst og delte dem i to grupper, så de kunne skiftes til at indøve værkerne og præsentere dem for den anden halvdel af klassen.

Der var to væsentlige ting, vi gerne ville trænge igennem med. Det ene er, at performancekunst er en kunstform, hvor kunstnere opfinder handlinger, ligesom når andre kunstnere skaber et maleri eller en skulptur. Det skal selvfølgelig være en ny handling. En, som ikke er set før, og som undersøger noget, ingen andre har undersøgt før.

Det andet, vi ville lære dem, var, hvad hver enkelt af de 24 kunstnere i *Playing Up* arbejder med. Det er for eksempel magtforhold, et handicap, eller komplicerede kredsløb, der involverer kapitalisme, filt og fedt. Nordens Hus havde indkøbt 30 pakker smør til en slags krydsning mellem et fedthjørne og en social skulptur inspireret af Joseph Beuys:

Dag 9: Færdiguddannede guider

Hvorfor ligger man ikke på andre folks biler? Hvorfor skriger voksne ikke for sjov? Hvorfor er værkerne på kunstmuseerne hovedsagligt skabt af hvide mænd? Hvordan føles det at være næsten blind?

Pigerne fra Nam X opfangede hurtigt, at mange af værkerne i *Playing Up* handler om uskrevne regler i samfundet, og stiller spørgsmål ved, hvorfor noget er lige præcis sådan og ikke på en anden måde. De fortalte efter sigende livligt og detaljeret om det, da de blev interviewet af lokalradioen.

Det fik os igen til at tænke over to grundliggende forskellige måder, man kan undervise i kunstforståelse på. Den ene er som en aflæsning af et færdigt værk, hvor man diskuterer teknik og resultat ud fra en kunsthistorisk ramme. Det kræver en vis forudgående viden om den specifikke kunstform.

Den anden er fra kunstnerens vinkel, hvor udgangspunktet er et spørgsmål, der undersøges med forskellige strategier med et udfald, der først falder på plads henad vejen. Det er det, som *Playing Up* gør. Spillet inviterer publikum til at være med i kunstnerens undersøgelse og gøre sine egne erfaringer.

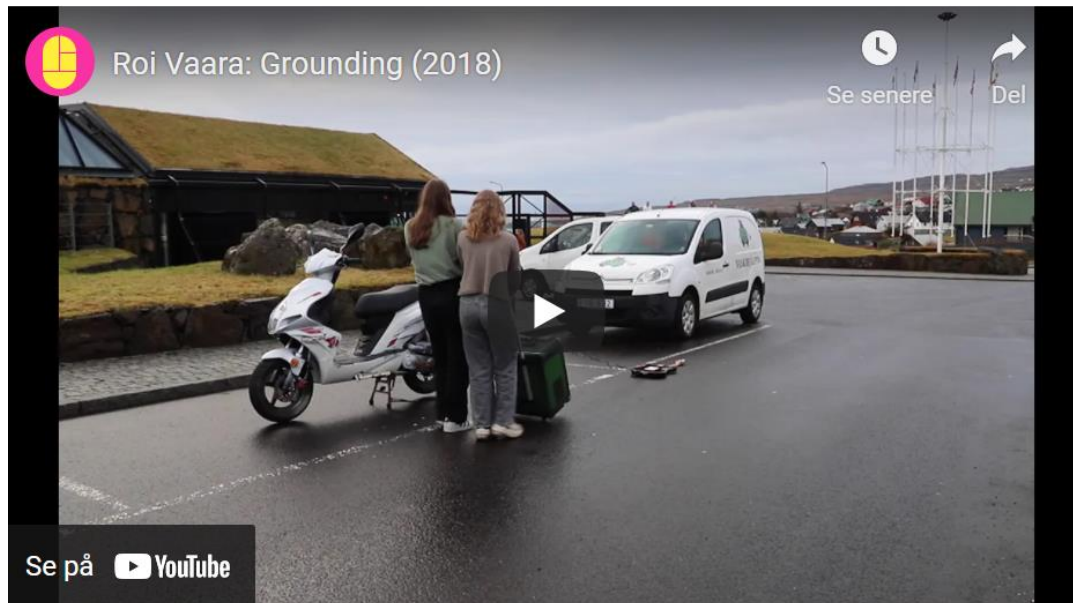
Henriks øl-app roste ham overstrømmende for at have prøvet en ny øl på Mikkellerbaren i Torshavn. Hvad kræver det mon at udvikle en performance app, hvor man kan unlocke nye levels, hver gang man har klaret en ny challenge!

Dag 10: *Playing Up* åbner

Så slog vi dørene op på Nordens Hus, og det vrimlede ind med hele fem skoleklasser på én gang. Vi blev noget nervøse, men vores tapre unge guider klarede det med bravour. Som altid med besøgende

skoleklasser er børnene selv søde og sjove at have med at gøre, men lærerne kan være en udfordring. Hvis læreren ikke forstår noget og ikke gider at engagere sig, eller ligefrem holder børnene tilbage, svigter han eller hun sine elever.

Voksne, der selv er opvokset med at ting skal være på en bestemt måde, kan have det meget stramt med at skulle lægge sig på en bil eller at gå en tur udenfor med en forstærker på hjul, som slæber en elektrisk guitar efter sig hen over asfalten (Roi Vaara). Guitaren bliver naturligvis totalt smadret, men lyden, der opstår, er formet af både bevægelsen og landskabet:

Dag 11: Lørdag

Der var knald på i fire timer med adskillige familier, der havde to timer hver til at nå igennem de 24 værker, de kunne prøve. Små gorillaer løb rundt på gangene og fægtede med skilte (Gorilla Girls), med mellemrum genlød huset af vilde skrig (Marina Abramovic), og så var der dem, der stod i lang tid og skabte nye konstellationer af planter og mineraler (Essi Kausalainen).

Om aftenen gik vi til fernisering på en udstilling på et pakhus i havnen, hvor det halve Torshavn var til stede. Flere hundrede mennesker tæt sammen for at indvie en udstilling med skulpturer af træ,

inspireret af lokale personer og deres fortællinger. Lækker buffet! Gratis vin! Køen på 50 meter udenfor skyldtes, at folk skulle skrive navn og telefonnummer ned, hvis en virus skulle have sneget sig med ind. Alle brugte samme kuglepen...

Sunniva havde medbragt et lammelår fra sine forældres gård til aftensmaden. Lækkert! Så er vi næsten færdiguddannede som færingler!

Dag 12: Søndag

Endnu en travl dag på Nordens Hus. De unge guider var nu fuldkommen rutinerede og havde god føling med, hvordan de skulle tage kontakt med gæsterne. Vi sluttede dagen med pizza til alle back stage og pakkede så udstillingen ned på 2 timer i vores otte kufferter. Den næste morgen gik flyet tilbage, hjem til et nedlukket København, hvor vi blev sluppet direkte ind uden karantænekrav – for Færøerne er jo en del af Danmark.

FAKTA:

PLAYING UP er skabt af Sibylle Peters og produceret af the Live Art Development Agency (LADA, UK) og FUNDUS THEATER / Theatre of Research (Germany). Første udgave blev skabt i 2016 i samarbejde med Tate Early Years and Family Programme (UK), Best Biennial (Sweden) og Live Art UK, med støtte fra Goethe-Institut London.

PLAYING UP – The Nordic Expansion Pack blev produceret i 2021 af Live Art Denmark med støtte fra Nordisk Kulturkontakt, Nordisk Kulturfond, Statens Kunststyrelse og Direktør Michael Hermann Nielsens Mindelegat.

Live Art Danmark er grundlagt af Henrik Vestergaard og Ellen Friis. Siden 2004 har Live Art Danmark organiseret og vist publikumsinvolverende og live formater i Danmark indenfor kunst, scenekunst, diskussionsaftener, bøger, filmprojekter og Virtual Reality dokumentation af performancekunst. Live Art Danmark samarbejder med kommuner, kunstmuseer og teatre både i Danmark og internationalt.

Live Art Danmark har organiseret 15 store internationale festivals og over 100 andre events i samarbejde med kunsthaller, museer, teatre og kommuner i Danmark og udlandet.
